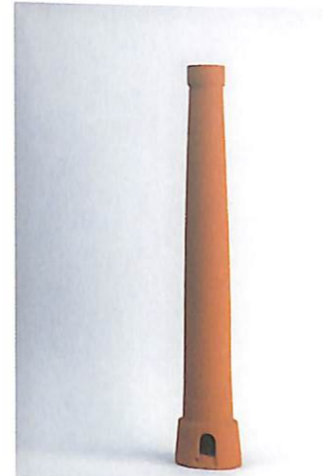


MIRADES ARQUITECTÒNIQUES A LA COL·LECCIÓ DE L'IVAM

L'art i l'arquitectura han protagonitzat una transformació espectacular durant el transcurs de la modernitat. Durant eixe procés les dues disciplines han mantingut un important i enriquidor intercanvi d'investigacions i experiències. Sense les aportacions de les avantguardes artístiques difícilment podríem entendre el desenrotllament de les noves tipologies arquitectòniques. L'art també ha contribuït al desenrotllament de mirades innovadores sobre l'arquitectura i al despertar de noves sensibilitats davant el fenomen de la percepció dels inabastables matisos d'un edifici. Perquè un edifici no només és un conjunt de volums construïts per protegir-nos. A l'interior s'allotgen no solament les persones, sinó també els efectes, records, vivències i els seus projectes de futur. Els edificis són, per tant, ens vius, fins i tot aquells que es convertixen, amb el pas del temps, en ruïnes. Les façanes són la pell d'un cos meticulosament articulat la factura i presència del qual ens informa dels desitjos i pors dels seus arquitectes, promotors i residents.



Hopper (Edición de Noche). Equipo Crónica

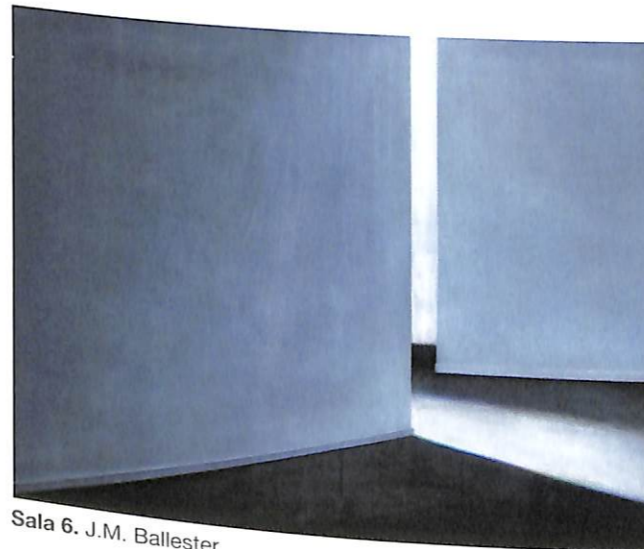


Fumeralet. Miquel Navarro

L'imaginari de la ruïna té un lloc rellevant en esta mostra. Metàfora cardinal de la mort, la representació de ruïnes ha oscil·lat en l'art entre el sentiment de nostàlgia del passat característic del programa romàntic i l'al·legoria de la solida de la utopia social de l'esperit descregut de la nostra postmodernitat.

El canvi radical en la representació de l'arquitectura urbana que va aflorar a les primeres dècades del segle XX amb l'ús del fotomuntatge i el collage té un lloc destacat en l'exposició, així com la fascinació pels mites del programa funcionalista i els enginys industrials les formes depurades dels quals encarnaren durant dècades els somnis de progrés d'una civilització. La concepció que tenen de la casa alguns artistes com l'espai on es refugia la bogeria és el contrapunt de l'hedonisme edificador del programa de l'arquitectura moderna.

L'exposició **Mirades arquitectòniques a la col·lecció de l'IVAM** és, per tant, un recorregut per les diverses i complexes maneres amb què s'ha abordat la representació de l'arquitectura com a objecte i signe per un grup representatiu de fotògrafs, escultors i pintors durant el transcurs de la modernitat.



Sala 6. J.M. Ballester



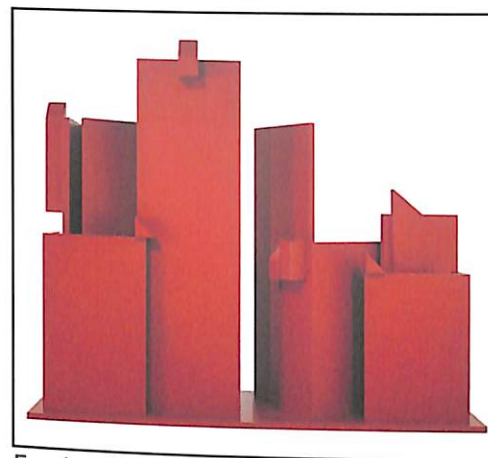
Berlin. Gabrielle Basilico

MIRADAS ARQUITECTÓNICAS EN LA COLECCIÓN DEL IVAM

El arte y la arquitectura han protagonizado una espectacular transformación durante el transcurso de la modernidad. Durante ese proceso ambas disciplinas han mantenido un importante y enriquecedor trasvase de investigaciones y experiencias. Sin las aportaciones de las vanguardias artísticas difícilmente podríamos entender el desarrollo de las nuevas tipologías arquitectónicas. El arte ha venido contribuyendo, asimismo, al desarrollo de miradas innovadoras sobre la arquitectura, y al despertar de nuevas sensibilidades ante el fenómeno de la percepción de los inabarcables matices de un edificio. Porque un edificio es mucho más que un conjunto de volúmenes construidos para protegernos. En su interior se alojan no sólo las personas, sino también sus enseres, sus recuerdos, sus vivencias y sus proyectos de futuro. Los edificios son, pues, entes vivos, incluso aquellos que se convierten con el paso del tiempo en ruinas. Sus fachadas son la piel de un cuerpo meticulosamente articulado cuya factura y presencia nos informa de los deseos y miedos de sus arquitectos, promotores y moradores.



Hamburg Importplatz. César Domela



Escultura Arquitectura roja. Gerardo Rueda

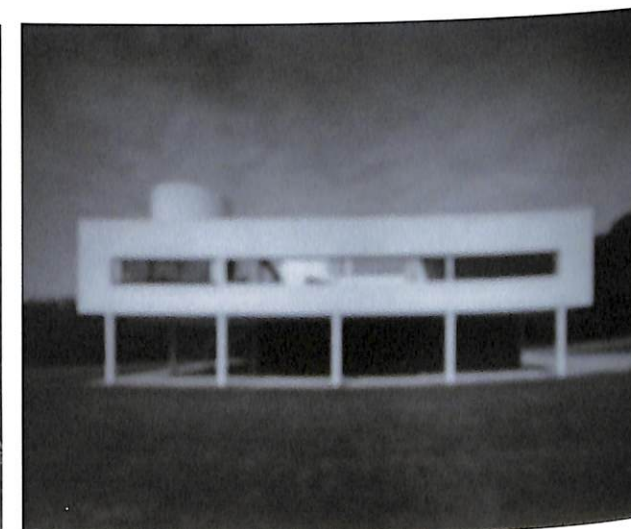
El imaginario de la ruina ocupa un lugar relevante en esta muestra. Metáfora cardinal de la muerte, la representación de ruinas ha oscilado en el arte entre el sentimiento de nostalgia del pasado característico del programa romántico, y la alegoría del derrumbe de la utopía social más propia del espíritu descreído de nuestra postmodernidad.

El radical cambio en la representación de la arquitectura urbana alumbrado en las primeras décadas del siglo XX con el uso del fotomontaje y el collage también ocupa un lugar destacado en esta exposición, así como la fascinación por los mitos del programa funcionalista y los ingenios industriales cuyas formas depuradas encarnaron durante décadas los sueños de progreso de una civilización. La concepción por parte de algunos artistas de la casa como espacio donde se refugia la locura no deja de ser el contrapunto del hedonismo edificador del programa de la arquitectura moderna.

La exposición **Miradas arquitectónicas en la colección del IVAM** es, así pues, un recorrido por las diversas y complejas maneras en que se ha venido abordando la representación de la arquitectura como objeto y como signo por parte de un grupo representativo de fotógrafos, escultores y pintores durante el transcurso de la modernidad.



Sin título (Estudio V). Cristina Iglesias



Villa Savoye. Hiroshi Sugimoto